

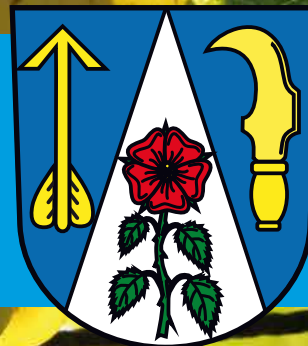
MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

vydává obec Moutnice, Moutnice 277, 664 55 Moutnice, IČO: 00282154

Moutnický zpravodaj je vydáván v obci Moutnice
a nemá žádné regionální mutace

Evidenční číslo tisku přidělené MK ČR – MK ČR E 17234

Příspěvky můžete odevzdávat na Obecním úřadě Moutnice
nebo panu M. Novotnému



MOUTNICKÝ ZPRAVODAJ

3/2017

ZPRÁVY Z OBCE

strana 3

NOVÉ HŘIŠTĚ

strana 4

INFORMACE OD ORGANIZACÍ

strana 11

KULTURA

strana 16

HISTORIE

strana 18

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST MOUTNICE
ZVE NA
PŘEDNÁŠKU

KATEŘINY LACHMANOVÉ
VĚZENÍ S KLÍČEM UVNITŘ
(TYPICKÉ PŘEKÁŽKY USMÍŘENÍ)

VE STŘEDU
27. 9. 2017 V 18:00, FARNÍ
KOSTEL SV. JILJÍ

Po přednášce bude možné zakoupit knihy
Karmelitánského nakladatelství.

Uklidme svět  Uklidme Česko

PODZIMNÍ ODPADKOBRAŇ MOUTNICE



U požární zbrojnice



Začátek od 14 hodin, konec v 17 hodin



Reflexní vesty s sebou



Pojďme společně uklidit nepořádek a černé skládky v našem okolí!

www.UklidmeCesko.cz

Generální partner



Partneři



Pod záštitou a s podporou MŽP

Ministerstvo životního prostředí



Vážení a milí spoluobčané,

skončily prázdniny. Máme za sebou velmi teplé a suché léto a nadchází podzim. Spolu s přicházejícím podzimem se v naší obci rozjíždí naplno i práce na stavbě s názvem „II/380 Moutnice - průtah“. Jedná se o významnou stavbu, která ovlivní život v naší vesnici nejen během své výstavby, ale troufám si říci, že i následně. Dovolte tedy, abych vás blíže informoval o průtahu i dalších aktivitách v naší obci.

*Ing. Antonín Výmazal
starosta obce*

1. ZPRÁVY Z OBCE

II/380 MOUTNICE – PRŮTAH

Během prázdninových měsíců letošního roku došlo k vysoutěžení zhotovitele této stavby a podepsání klíčových smluv. Veřejnou soutěž vyhrály Inženýrské stavby Brno s částkou necelých 50 miliónů korun bez DPH, z čehož podíl Obce činí přibližně 14,5 miliónů korun bez DPH (s daní cca 17,5 mil. Kč).



Po podepsání smluv došlo k předání staveniště jak ze strany SÚS JMK, tak ze strany obce a stavba tak byla zahájena. I když fyzické práce na objízdné trase a následně i na samotném průtahu začaly

začátkem září, nutné koordinační schůzky probíhaly již o prázdninách. Dokončení celé stavby je pak ve smlouvách stanoveno na 15. 8. 2018.

Etapy stavby

Celá stavba je rozdělena do čtyř etap.

- **I. etapa** od odbočky na Nesvačilkou po kruhový objezd.
- **II. etapa** celá silnice od kruhového objezdu po konec Moutnic ve směru na Těšany.
- **III. etapa** mezi odbočkami na Nesvačilkou a odbočkou k obecnímu úřadu
- **IV. etapa** od obecního úřadu po konec Moutnic ve směru na Brno.

Stavební objekty

Stavba obsahuje řadu stavebních objektů, které budou realizovány. Jedná se o stavební objekty:

- rekonstrukce silnice II/380
- úprava napojení jednotlivých kraj-

- ských silnic
- autobusové zálivy
- úprava napojení místních komunikací
- úprava objízdných tras
- rekonstrukce mostu
- dešťová kanalizace
- úpravy dešťových vpustí
- přeložky sítí elektronických komunikací
- chodníky, sjezdy a parkoviště
- parkovací stání podél silnice II/380
- veřejné osvětlení
- místní rozhlas
- vegetační úpravy a rekultivace

I když se jednotlivé stavební objekty dále člení a některé jsou ve výše uvedeném přehledu zmíněny v souboru, je z tohoto seznamu patrné, že nás čeká poměrně rozsáhlá stavba, která bude vyžadovat zejména velkou dávku trpělivosti všech, kteří bydlí podél hlavní silnice.

Pracovní postupy

V každé z jednotlivých etap dojde vždy nejdříve k bouracím pracím, kdy bude odfrézován stávající asfaltový povrch a následně i podkladní vrstvy, které budou následně zpevněny. Spolu s tím budou vždy probíhat práce na přeložkách sítí do země včetně budování dešťové kanalizace (pouze v některých částech).

Dále se bude pokračovat úpravou dešťových vpustí, budováním chodníků a parkovacích stání včetně pokládky jednotlivých vrstev asfaltového povrchu vozovky. Nakonec vždy proběhnou vegetační úpravy a rekultivace.

Organizační záležitosti

Po celou dobu realizace jednotlivých etap je vždy firma povinna zachovat pěší dostupnost jednotlivých nemovitostí.

Dostupnost automobily v jednotlivých uzavřených úsecích zajistit nelze. Je tedy třeba odstavit osobní automobily na parkovištích v jiných částech obce.

Zároveň budou pro uzavřené úseky stanovená svozová místa, odkud bude zajišťovat svozová firma svoz odpadků. Je třeba si veškeré popelnice jednoznačně označit, aby nedošlo k záměně. Ti, kteří budou potřebovat pomoci s popelnicemi, se mohou nahlásit na obecní úřad a obecní zaměstnanci jim ve svozové dny s popelnicemi pomohou.

Během uzavírky Moutnic bude přes naši obec veden výlukový jízdní řád veřejné hromadné dopravy. Většina autobusů tak nově bude zastavovat ne u Dolečků, ale na zastávce U Fary. Výlukové jízdní řády jsou k dispozici na obecním úřadě nebo na internetových stránkách společnosti Kordis.

Vzhledem k tomu, že každá silnice má svůj základ v podkladních vrstvách o půl metru širší na každou stranu, než je šířka komunikace samotná, dojde všude, kde vede chodník podél hlavní silnice k rozebrání stávajícího chodníku (i když je poměrně nový) a zbudování nového. Původní dlažbu pak nabídneme místním, pokud o ni bude zájem. Zájemci se pak budou moci hlásit na obecním úřadě.

Kromě toho, že budou budovány nové chodníky, bude zde možnost si u firmy doobjednat i vydláždění chodníku či vjezdu ke svým nemovitostem za zvýhodněnou cenu, která bude firmou následně zveřejněna.

Otevření nově rekonstruovaného hřiště

Dne 17. července 2017 proběhlo slavnostní otevření nově rekonstruovaného hřiště vedle orlovný, na které přispěla

i Nadace ČEZ 150.000 Kč z programu Oranžové hřiště.



Díky všem, kteří přispěli k organizaci slavnostního aktu otevření hřiště i těm, co se aktivně zapojili do sportovních klání.

Provozní řád hřiště

Spolu s rekonstrukcí hřiště bylo třeba se vypořádat také s připomínkami k provozování této sportovní plochy. Nejčastější připomínky se týkaly provozní doby hřiště a také různých cen vybíraných za pronájem hřiště. Rada obce se touto problematikou opakovaně zabývala na svých zasedáních a nakonec se rozhodla, že drobně upraví stávající provozní řád a dohlédne na výběr peněz za pronájem.

Úpravy v provozním řádu jsou následující:

leden - prosinec	
pondělí - pátek	15.00 – 22.00
sobota - neděle	17.00 – 22.00

Správce je v provozních hodinách dosažitelný přímo na sportovišti a mimo provozní dobu také na telefonním čísle **731 777 779 (p. Buchtová), 739 622 654 (p. Jančíková).**

U sazebníku cen nově přibyla možnost pronájmu na celý den za 500 Kč a dále vypadla možnost rozpočítávat cenu pronájmu na jednotlivé účastníky. V případě pronájmu sportovní plochy bude vždy vydán jeden příjmový pokladní doklad jednomu ze skupiny sportovců. Jakým způsobem se jednotliví členové mezi sebou dohodnou na spoluúčasti, je na každém z nich.

Kromě nové celodenní sazby byla zavedena i sazba pro mládež od 15-18 let a to ve výši 50% z ceníkových cen. Toto je dáno zejména tím, že bychom v budoucnu chtěli zavést elektronický rezervační systém, kde si budou moci všichni starší 15ti let rezervovat sportoviště na konkrétní hodiny. Z toho důvodu je také účtována každá započatá hodina.

Do budoucna se počítá také se zavedením čipového systému, kdy bude hřiště dostupné na základě přiložení čipu. Tím by se měla výrazně prodloužit provozní doba hřiště.

Pro jistotu uvádíme i původní nezměněný sazebník, který je stále stejný.

- Zlevněné vstupné se týká držitelů permanentek, kde je třeba si předplatit 10 vstupů.
- Všichni starší 15-ti let si mohou půjčit i sportovní náčiní, které je také stále stejné.
- Moutnická mládež do 14-ti let má vstup na sportoviště zdarma.
- Vstup zdarma mají rovněž trenéři a cvičitelé.
- Děti do 6 let mají vstup povolen pouze v doprovodu dospělých osob.

Vstupné (Kč/hod.)	Plné	Zlevněné	Příplatek
Celé hřiště (tenis, malá kopaná a házená)	120,00 Kč	80,00 Kč	za umělé osvětlení 30,00 Kč/hod. (5,- Kč za každé dva reflektory)
Polovina hřiště (volejbal, nohejbal, basketbal)	60,00 Kč	40,00 Kč	

Půjčovné	(Kč/hod.)	Ztratné
Raketa	10,00 Kč	300,00 Kč
Míčky (3 kusy)	10,00 Kč	30,00 Kč/kus
Míč	10,00 Kč	150,00 Kč

Připomínáme, že vstup na víceúčelové hřiště je na vlastní nebezpečí.

Oprava památníků obětem 1. a 2. světové války

V průběhu prázdnin byly opraveny památníky obětem 1. a 2. světové války u fary.

Památníky byly očištěny, bylo obnoveno písmo a chybějící či poničené fotky a k jednomu z nich doplněn sokl. Památ-



níky byly dále naimpregnovány, aby lépe odolávaly povětrnostním podmínkám

Rekonstrukce silnice Moutnice - Jalovisko

Správa a údržba silnic Jihomoravského

kraje získala ze státu navíc cca 800 mil Kč na opravu silnic. Do konce tohoto roku by se z těchto peněz měla opravit i silnice mezi Moutnicemi a Jaloviskem.

Předpokládaný termín realizace je od října do listopadu (prosince) tohoto roku. Rozsah prací je stanoven na vyspravení problémových míst a krajnic včetně nového asfaltového koberce.

V současnosti probíhá výběrové řízení na zhotovitele stavby. Průjezdnost silnice bude po celou dobu rekonstrukce zachována. Jednotlivé úseky budou opravovány po půlkách a doprava bude řízena světelnou signalizací.

Pastelkovné

Rada obce Moutnice schválila takzvané pastelkovné pro prvňáky.

Jedná se o finanční podporu ve výši 1.000 Kč pro žáky, kteří nastupují do první třídy základní školy v Moutnicích.

Pastelkovné bylo předáno vždy jedno-



mu z rodičů při příležitosti pasování prvňáků na začátku školního roku.

Oprava spádového stupně

Byla dokončena oprava spádového stupně na Moutnickém potoce poblíž čističky odpadních vod.



Nová stavební místa

Obec Moutnice se pokusila podpořit výstavbu nových rodinných domů v naší obci a udržet zde mladé rodiny, které mají v Moutnicích kořeny (tedy odsud pocházejí). Od ledna tohoto roku tedy jednala se čtyřmi vlastníky pozemků u čistírny odpadních vod o narovnání hranic pozemků a případném dalším rozparcelování pozemků a prodeji místním zájemcům o stavební místa. Výchozí stav parcelace v území byl následný: *obr. 1*.

Po 9ti měsících intenzivních jednání se podařilo dohodnout veškeré podmínky s jednotlivými vlastníky i budoucími kupci a vše zapsat na katastr. Kromě toho, že zde vzniklo na 10 nových stavebních míst, se podařilo dohodnout s jednotlivými ma-

jiteli pozemků, aby darovali Obci i pás o šířce 8 metrů pro budoucí komunikaci, kde by měla v budoucnu vyrůst nová ulice s dalšími stavebními místy. Na toto nové území probíhá v tuto chvíli změna územního plánu. Nová parcelace v území pak vypadá následně: *obr. 2*.

Ing. Antonín Výmazal
starosta obce

Volby

Oznamujeme občanům, že volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky proběhnou ve dnech 20. a 21. října 2017 v zasedací místnosti OÚ Moutnice, Moutnice 277.

Volební místnost bude otevřena v pátek 20. října 2017 v době od 14:00 do



22:00 hodin, v sobotu 21. října 2017 v době od 8:00 do 14:00 hodin.

Občané, kteří se ze zdravotních důvodů nemohou do volební místnosti dostavit a chtějí volit, mají možnost nahlásit se předem na OÚ Moutnice. V sobotu 21. října 2017 se k nim pak dostaví členové volební komise s přenosnou urnou.

Občanům, kteří chtějí volit, ale v době voleb nebudou ve volebním okrsku podle místa svého trvalého pobytu (tj. nebudou se zdržovat v Moutnicích), vydá OÚ Moutnice voličský průkaz. O tento průkaz si mohou zažádat osobně nebo písemně. Na žádosti v listinné podobě musí být úředně ověřený podpis žadatele. Konec lhůty pro doručení písemné žádosti o voličský průkaz je 13. října 2017.

Voličský průkaz je možné vydat nejdříve od 5. října 2017, nejpozději však do 18. října 2017 do 16:00 hodin, kdy se uzavírá stálý seznam voličů.

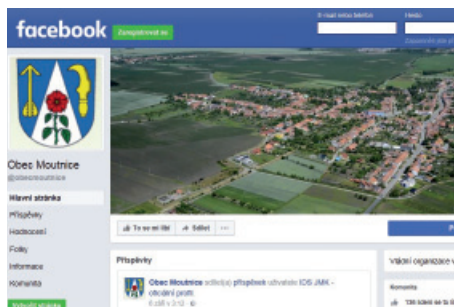
Volební lístky budou občanům Moutnic doručeny do schránek nejpozději v úterý 17. října 2017.

O výsledku voleb budete informováni prostřednictvím infokanálu, webových a facebookových stránek obce a místním rozhlasem.

Iva Kohoutková

Facebook

V měsíci srpnu 2017 byl na sociální síti



Facebook založen oficiální profil Obce Moutnice, sloužící k informování občanů. Tento profil bude využíván ke sdělování všech důležitých informací z obce a pozvánek na společenské a kulturní akce.

V současné době stránku sleduje 136 lidí, stejný počet je i u sdílení některých článků. Jsme rádi, že jste se zapojili do sledování dění v obci a důležité informace se tak díky webovým stránkám, hlášení, infokanálu a facebooku dostanou do povědomí široké řady našich občanů.

Iva Kohoutková

Webové stránky obce www.oumoutnice.cz

Webové stránky jsou výrazně upraveny a aktualizovány. Na hlavní úvodní stránce jsou aktuality, kam jsou doplňovány důležité informace. Tyto aktuality lze odebrat na svůj mail. Stačí v pravém menu kliknout na odkaz „Odběr novinek emailem“ a zadat svůj e-mail. Poté Vám každá



aktuální informace, která byla do aktualit vložena, bude odeslána na Vámi zadanou e-mailovou adresu. V pravém menu dále najdete „Informace z obce“ - aktuální verze moutnického infokanálu, dále je zde přehled nejbližších kulturních akcí. Nově jsou zde přidány rychlé odkazy na facebookovou stránku obce, na přihlašovací stránku nahlížení jednotlivých vývozu tříděného odpadu. Při pálení klest mů-

žete využít rychlý odkaz nahlášení tohoto pálení přímo hasičům a v neposlední řadě je zde přidán odkaz na stránky projektu „Uklid'me svět, uklid'me Česko“, do kterého jsme jako obec také zapojeni.

Levé menu rubrik je rozděleno do ucelených sekcí tak, aby hledání informací na stránkách bylo rychlejší a přehlednější.

V první sekci najdete rubriky o obci (historie a současnost obce, naše pamětihodnosti, II. zahraniční odboj), obecní úřad (kontakty a povinné informace, samospráva obce a obecní vyhlášky), další rubrikou je hospodaření obce, zastupitelstvo, úřední deska a elektronická podatelna.

Druhá sekce je informativní. Aktuální dění v obci, záměry a plány obce najdete v rubrice „starosta informuje“, o rubrice „co kde vyřídím“ bylo podrobně psáno v minulém zpravodaji. V rubrice „ohlašovna“ jsou podstatné informace o doručování písemností pro občany, kteří mají adresu ohlašovny obecního úřadu. Vše, co se týče třídění odpadů v naší obci, najdete v rubrice „tříděný odpad“ a v neposlední řadě zde najdete v elektronické podobě všechna čísla zpravodaje.

Další samostatnou sekci je rubrika „Průtah obcí“, která bude v současné době zajímat naše občany asi nejvíce. V této rubrice najdete veškeré dostupné informace k průtahu, které budou postupně doplňovány. Nyní tam najdete základní informace o uzavírací a aktuální výlukové jízdny řady, které jsou platné od 11. 9. do 9. 12. 2017. Jízdní řady jsou na stránkách jak v plné podobě, tak ve zjednodušené verzi. Obě verze jízdny řadů je možné přímo vytisknout. Jsou k dispozici i na obecním úřadě.

Neslyšeli jste hlášení, přeslechli jste důležité informace? V další sekci je první

rubrikou „hlášení rozhlasu“, kde si můžete jednotlivá hlášení dohledat. V této sekci je dále rubrika nabídka práce, dopravní spojení a smuteční oznámení.

Poslední dvě sekce jsou zaměřené na kulturní a společenský život v obci, naše školství a zdravotnictví. Zde bych chtěla apelovat na firmy a služby v naší obci, které mají v rubrice „Služby a firmy“ zastaralé informace, aby nové zaslali k aktualizace na e-mail podatelna@oumoutnice.cz. Protože se nám podnikání v obci od dob založení stránek obce výrazně rozrostlo, určitě zde spousta firem a služeb chybí; v tomto případě stačí zaslat veškeré informace k uveřejnění na stejný e-mail. Výrazně se rozrůstá i rubrika fotogalerie, která je postupně z dostupných fotografií doplňována.

Iva Kohoutková

Prosba

Milí spoluobčané, postupně se snažíme na webu obce rozšířit informace o historii i současnosti naší obce. Je doplněna historie obcí Moutnice a Rozařín a jejich sloučení.

Můžete si prohlédnout Moutnice na starých mapách a pohlednicích, přečíst si o našich pamětihodnostech. V této souvislosti se na Vás obracím s prosbou o pomoc při doplnění informací o „Rozařinské kapličce“.

Ráda bych požádala občany, kteří mají dochované **informace a fotografie o stavbě a historii této kapličky**, o poskytnutí těchto informací na **OÚ Moutnice p. Kohoutkové (mobil: 702 048 372, e-mail: podatelna@oumoutnice.cz)** k dalšímu zpracování na web obce.

Děkuji za ochotu a vstřícnost.

Iva Kohoutková

2. INFORMACE OD ORGANIZACÍ

ZÁKLADNÍ ŠKOLA

Zahájení školního roku 2017/2018

Letošní školní rok 2017/2018 byl slavnostně zahájen v pondělí 4. září 2017.



V tomto školním roce máme ve škole tři třídy.

I. třídu – 1. ročník navštěvuje 16 žáků, vyučující je Mgr. Marie Marešová. Ve II. třídě jsou spojeni žáci 2. a 3. ročníku (10 a 13 žáků), vyučující je Mgr. Lenka Salzburgerová. Ve III. třídě vyučuje Mgr. Renata Uhlířová spojený 4. a 5. ročník

(11 a 7 žáků).

Ve škole máme jedno oddělení družiny, kterou navštěvuje 30 dětí. Paní vychovatelkou je Ilona Střežková.



V tomto školním roce dále pokračujeme v projektu „Podpora škol formou zjednodušeného vykazování, Šablony ZŠ a MŠ Moutnice“, který je spolufinancován Evropskou unií.

Mgr. Lenka Salzburgerová



Organizace školního roku 2017/2018

Prázdniny			
podzimní:	26. 10. - 27. 10. 2017	jarní:	5. 2. - 11. 2. 2018
vánoční:	23. 12. 2017 - 2. 1. 2018	velikonoční:	29. 3. - 30. 3. 2018
pololetní:	2. 2. 2018	hlavní	2. 7. 2018. – 31. 8. 2018

• (vysvědčení 31. 1. 2018)

• Období školního vyuč. ve školním roce 2018/2019 začne v pondělí 3. 9. 2018

MATEŘSKÁ ŠKOLA

V letošním školním roce bylo ke 4. 9. 2017 zapsáno v MŠ Moutnice 39 dětí. Z toho 18 chlapců a 21 děvčat.

Došlo k podstatné změně. Od 1. 9. 2017 je pro děti od pěti let docházka do MŠ povinná.

I v letošním školním roce chystáme pro děti spoustu kulturních akcí, některé z nich si užijeme společně s jejich rodiči.

Od ledna 2018 začneme aktivně připravovat předškolní děti a jejich rodiče na co nejsnadnější přechod do základní ško-

ly, a to pomocí Edukativně stimulačních skupin, které naše MŠ již sedmým rokem nabízí.

Přejeme všem školákům mnoho úspěchů v novém školním roce a těm našim školkáčkům, aby se jim ve školce líbilo, chodili za námi rádi a s úsměvem.

*Za kolektiv mateřské školy
Leona Kolková*



ŽIVOTNÍ PROSTŘEDÍ

Děti Moutnicím, Moutnice dětem

„Má-li člověk poznat charakter člověka a prozradit své skutečné kvality, musíme mít to štěstí moci pozorovat jeho konání po dlouhou řadu let. Pokud je tato jeho činnost prosta všeho sobectví, je-li myšlenka, která ji vede, bezpříkladně velkomyslná, je-li naprosto zřejmé, že se nikde nepídila po odměně, a že navíc zanechala na světě viditelné známky, pak ovšem stojíme, bez možnosti mýlky, před nezapomenutelným charakterem.“



Takto začíná knížka francouzského spisovatele Jeana Giona, kterou jsem před nějakým časem četl. Příběh se odehrává na úpatí francouzských Alp, chvíli před první světovou válkou. Autor se v roli nadšeného vysokohorského turisty vydal na jednu ze svých oblíbených túr. Po několika dnech a marném hledání vody se dostal do polorozbořenés vesnice, kde už nikdo dlouho nebydlel. Krajina byla úplně bez stromů a zem byla vyprahlá, jen v dáli se páslo pár ovcí a stála tam salaš. Bydlel v ní starší muž, kterého poprosil o trochu vody a nocleh. Nakonec tam zůstal několik dnů a s úžasem sledoval, co ten pastýř dělá.

Kdysi to bývala malá a chudá horská

vesnička, kterých bylo po okolí rozeseo mnoho. Lidé se živili jak se dalo, něco si vypěstovali, pásli ovce, ale jelikož to bylo velice chudé živobytí, tak si začali přivydělávat výrobou dřevěného uhlí. Kácení stromy, stavěli milíře a byli rádi, že mají další zdroj příjmu, aby mohli uživit své rodiny. Ano v nejmenším nemohli tušit, že rozjeli proces, který byl začátkem jejich konce. Čím více totiž mizelo stromů, tím méně bylo vody a trávy pro jejich ovce a už tak chudá políčka přestala plodit. I přesto v té zoufalé činnosti „musedli“ pokračovat : vždyť tady vyrostli jejich rodiče, mají tady dům, rodinu ... trvalo to několik desítek let, jenže pak už opravdu nebylo z čeho brát a vesnici museli opustit.

Pastýř se jmenoval Elzéard Buffier. Kdysi měl hospodářství v nížině, kde prožil většinu svého života. Přišel o svého jediného syna, pak i o ženu. Odebral se proto do samoty, ve které se mu zalíbil volný život s ovci a se psem. Usoudil, že tenhle kraj chřadne pro nedostatek stromů a poněvadž neměl žádnou důležitější práci, rozhodl se, že tuto situaci napraví a začne vysazovat stromy. Každý den vytřídil stovku žaludů a dal je přes noc do kbelíku s vodou a ráno, až odvedl ovce na pastvu, si vzal železnou tyč a vydal se je sázet. Když došel na místo, které si předešle vybral, zarazil železnou tyč do země. Tím mu vznikl otvor, do kterého pouštěl po jednom žaludu a otvor pak zase utěsnil. Tou dobou tu už sázel tři roky a žaludů už vysázel na sto tisíc. Měl spočítáno, že ze sta tisíc jich dvacet tisíc vzešlo a že o deset tisíc jich ještě přijde vinou hlodavců. Zbývá tedy deset tisíc dubů, které vzejdou

na místě, kde nebylo zhora nic. Elzéard sázel stromy neuvěřitelných 35 let a nikdy o svém poslání nepochyboval. Zemřel v roce 1947 a dožil se 89 let.

Toto je jen v kostce příběh muže, který sázel stromy a po jeho přečtení jsem si uvědomil, že co se týče krajiny, ve které žijeme, jsme na tom dost podobně. Je pravdou, že na tom nejsme ještě tak špatně, jako v tomto příběhu, ale dost podobně. Vlivem intenzivní zemědělské činnosti, která je zde provozována již několik desí-



tek roků a kvůli které jsme přišli o spoustu přirozených biokoridorů a rybníků, naše okolí vysychá. Pokud přijíždíte do Moutnic z kterékoliv strany, tak vidíte, že mizí stromy podél cest, které zde dlouhé desetiletí rostly, ale nikdo už je neobnovuje. Je to samozřejmě dáno i celkovým oteplováním planety a změnou klimatu jako takového, ale otázka zní: Můžeme s tím něco dělat? My Moutničáci se svým okolím, ve kterém žijeme a kde vychováváme své děti? Myslím, že ano, minimálně tím, že začneme stejně jako Elzéard sázet stromy ve svém okolí.

Proto jsme se s tímto tématem začali zabývat a společně hledat způsoby realizace, možnosti financování, stromů vhodných pro tuto oblast a hlavně místa, kde tuto všem prospěšnou akci zrealizovat. Když jsme hledali inspiraci v okolních obcích, setkali jsme se mimo jiné s velmi zajíma-

vým člověkem Ing. Tomášem Horským z občanského sdružení Větvení, který nám pomohl nastínit možnosti realizace, výběru druhů stromů a následnou péči o ně, tak aby měly šanci (hlavně v těchto tropických létech a teplých zimách s minimálními srážkami) přežít. Budeme moc rádi pokud nám pomůžete tuto naši myšlenku přivést k životu a hlavně ji pak při životě také udržet. Myslíme si, že sejit se dvakrát do roka na jaře a na podzim, obětovat třeba sobotní dopoledne na výsadbu stromů,



občas se pak zajít podívat při venčení psa nebo jen tak při procházce, jak se jim daří, vytrhnout kus plevelu, nebo nalít ke každému konev vody, není zase tak mnoho a věřte, že za pár let budete hrdí na to, co jsme společně dokázali.

Kde začít? Jako první nás napadlo, že poprosíme naše děti, aby nám s tímto pomohly a společně s naší školou a školkou bychom rádi vysadili první stromy. Jestli v tom budeme následně dál pokračovat, záleží i na vás a budeme rádi za každou vaši iniciativu. Můžeme např. zavést tradici sázení stromů nově narozeným dětem, každá moutnická rodina si může zasadit svůj vlastní strom, nebo zasadit strom při každém státním svátku (to byl vtip), ale myslím si, že zvláštní důvody nepotřebujeme.

*Za komisi životního prostředí
Roman Formánek*

POZVÁNKA

Krvavé jahody Jiří S. Kupka

Věra Sosnarová se sestrou strávily v sovětských pracovních lágrech 19 let.

Paní Věra je jedna z poslední žijící pamětnic u nás a své vzpomínky přednáší na besedách, aby se nezapomnělo na hrůzy, které se za Stalina děly.

Srdečně Vás tímto zveme na její přednášku, která se bude konat 21. 10. 2017 v 16:00 v Moutnicích, v orlovně. Vstupné dobrovolné, knihu bude možné po přednášce zakoupit.

*Kartuziánské nakladatelství
Jiří Brauner*



FLORBAL

Vážení spoluobčané. K článku, který vyšel v předchozím zpravodaji, doplňujeme fotky vítězného družstva žen, které se v letošní sezóně Orelské florbalové ligy umístilo na 1. místě.

Gratulujeme k velkému úspěchu a omlouváme se za předchozí nezveřejnění fotografií.

Martin Novotný



KULTURA

Obecní kalendář 2018

Čas nám letí jako voda a i když se to nezdá, za chvíli bude konec roku a musíme se tedy pustit do pilné práce na přípravě nového obecního kalendáře pro rok 2018. Při letošním výběru témat fotek jsme zvolili „Moutnice očima občanů“. Touto cestou prosím o vaše příspěvky v podobě fotek obce z různých úhlů, netradičních pohledů, zajímavých míst. V dnešní době zásluhou moderní techniky jistě spousta z vás při svých vycházkách a toulkách obcí zvečnila krásné pohledy a okamžiky. Svoje úlovky prosím posílejte na adresu podatelna@oumoutnice.cz do 15. 10. 2017. Nebojte se a i když si nejste úplně jisti, posílejte, rádi všechny vaše příspěvky bedlivě prohlédneme. Čím větší počet, tím větší pestrost.

Předem moc děkujeme a těšíme se. Pokud nefotíte a znáte někoho komu to jde, poproste i jeho, ať zahodí ostych a své dílo prezentuje ostatním.

*Lenka Dohnálková
Kulturní komise*

Setkání seniorů

Stalo se již pěknou tradicí, že Obec Moutnice pořádá každý rok v červnu setkání seniorů. Letos se konalo 18. června 2017 ve 14 hodin v místní orlovně. Pozvaní byli všichni občané, kterým bylo více než 65 let. Sál krásně připravili a vyzdobili zaměstnanci obecního úřadu ve spolupráci se členy kulturní komise a k posezení se sešlo více než sto pozvaných.

Všechny přítomné srdečně přivítali starosta obce Ing. Antonín Vymazal a předsedkyně kulturní komise Lenka Dohná-

ková a poté je svým vystoupením potěšily děti z dramatického kroužku ZŠ Moutnice pod vedením Mgr. Lenky Salzburgerové.



Po malé pauze na občerstvení a načerpání sil následovala volná zábava. K poslechu hrála cimbálová muzika Donava a velký zájem vzbudilo promítání starších fotek Moutnic na velké obrazovce.



Při jejich prohlížení a povídání s přáteli čas rychle plynul a v podvečer se všichni spokojeně rozešli do svých domovů.

Podle mého názoru se jednalo o velmi příjemně strávené odpoledne, a proto věřím, že už se všichni těší na další setkání v příštím roce.

*Za kulturní komisi
Katka Springinsfeldová*

Hodová tradice

Přesný začátek slavení hodů se nedá

odhadnout. Tradice hodů není jen na Moravě, ale můžeme ji pozorovat i v Čechách, kde se jí ale říká posvícení. Slovo posvícení je odvozeno ze slova posvěcení – což odkazuje na důvod těchto slavností.

Každý kostel je zasvěcen jinému patronu – světcí, který drží ochranu nad danou vesnicí. Hody nebo posvícení se slaví na počest tohoto patrona – buď v den svátku patrona, nebo v den, kdy byl patronu kostel zasvěcen. Tato tradice se zachovala až do dnešních dnů, přestože dnes již nejsou kostely v roli kulturních středisek jako v minulosti, o to více si této tradice ale můžeme cenit.

K hodům patří veselí a hostiny, ale nejvýznamnějším momentem celého hodoového víkendu je mše svatá, kde se Bohu děkuje za všechny dary, které nám dává a oslavuje se patron kostela. V Moutnicích se hody spojují ještě s dožínkami, které jsou koncem měsíce srpna, a proto se při mši svaté děkuje Bohu i za úrodu – v průvodu s obětními dary se přináší k oltáři i ovoce, zelenina, květiny, hrozny a obilné klásky.

Moutnický kostel je zasvěcen sv. Jiljí. Připomínka svatého Jiljí se slaví 1. září. Již od mládí vynikal svou štedrostí, dokonce i zděděný majetek po zesnulých rodičích rozdal chudým. Poté odcestoval z Athén do Galie a hledal samotu v lesích, kde se oddával modlitbám. Jeho atributem se stala laň, kterou si údajně ochočil a živil se jejím mlékem. Jednou byl Visigotský král Flavius Wamba na lovu se svou družinou a omylem postřelili místo laně Jiljího. To přešlo v přátelství Jiljího s králem, který mu nechal postavit klášter, kde Jiljí působil jako opat. Kolem tohoto kláštera následně vzniklo město Saint-Gilles.

Lenka Dohnálková ml.

Zpečetění hodoového práva

I během letošních hodů u příležitosti svátku sv. Jiljí se pokračovalo v zavedené tradici zpečetění stárkovského práva. V neděli 27. srpna se stárci v průběhu průvodu obcí zastavili u obecního úřadu. Zde je přivítal starosta obce, a aby to stárci neměli tak jednoduché, připravila si pro ně kulturní komise úkol.



Na přichystanou májku přivázaly stárky mašle se svými jmény a stárci poté májku postavili u obecního úřadu. Následně starosta obce zpečetil hodoové právo znakem obce a hlavní stárci se podepsa-

li do pamětní knihy. Po tanci za doprovodu DH Liduška z Dolních Bojanovic



stárci pokračovali v průvodu do areálu SK Moutnice, kde probíhala odpolední hodová zábava.

*Ing. Lucie Flajšingerová
Kulturní komise*

Rozařinské hody

Neoddělitelnou součástí naší obce je i bývalá obec Rozařín, která nese jméno podle svaté Rozálie. Již po několik let se slaví také rozařinské hody v prostorách fary. Letos jsme je oslavili v neděli 3. 9. 2017, ale kvůli dešti se mše konala v kostele sv. Jiljí a následné posezení v orlovně.

Svatá Rozálie byla dcerou hraběte a dvorní dámou královny Markéty. Byla krásná a ctnostná a tajně se zaslíbila Kristu, kvůli čemuž žila život v čistotě a odříkání. Otec jí však domluvil sňatek, údajně před ním ale utekla do kláštera basiliánek. Poté hledala místo k poustevnickému životu. Nakonec se usadila na Monte Pellegrino, asi 13 kilometrů od Palerma. Zde v jeskyni žila asketický a mystický život poustevnice. Po její smrti v roce 1624 vypukla v Palermu morová epidemie a kvůli jejímu zastavení začali obyvatelé vzývat sv. Rozálii. 15. července byly vyzdvíženy a přeneseny její ostatky a ve stejný den ustal i mor.

Lenka Dohnálková ml.

HISTORIE

Ze starých kronik- rok 1931

V tomto roce zima byla příznivá, jaro též, takže jarní práce se konaly dosti dobře.

Léto však bylo velice suché a to tak, že veškeré obylé zashlo a né jen v zrní, ale i sláma zůstala poloviční a následkem tím byl velký nedostatek slámy, ku koupi jí nebylo a když bylo, stálo to 1q Kč 45,--, čímž veškeren dobytek na ceně poklesl.

Selata prodávala se 1kg za Kč 5,--, kůň ne nejlepší stál v Kč 200,--, u kráv bylo to samé.

Po žních však přišly hojné deště, takže okopaniny zvláště kukuřice byly velice dobré. Ceny obylé přesto, že ho bylo méně byly nízké, pšenice stála 1q Kč 145,-- žita Kč 150,-- a ječmene Kč 120,-- Cukrovka byla 1q za Kč 10.90. Byla však v sazbě omezená, to znamená, že ji nemohl sázeti jak by kdo chtěl.

V měsíci červenci byla v obci postavena elektrická síť Západomoravskou elektrárnou z Brna za obnos 210 tisíc Kč, kterýžto obnos obec uhradila takto, 130tisíc výpůjčkou u Hypoteční a Zemědělské banky v Brně, 20tisíc Kč u místní Reifezenky a zbytek byl stržen za ceně papíry, Komunální dlužní úpisy a za IV. Československou státní půjčku.

Veřejných světél bylo pořízeno 28. Státní subvence na stavbu tu se v tomto roce nedostalo.

Pozn. Opsáno doslovně v dobovém jazyce.

*Miluše Janoušková,
obecní kronikář*

Vzpomínky pamětníka

Poslední dva roky jsou v naší obci bohaté na krásné a důstojné svatby, při nichž je svazek posvěcen v milovaném kostelíčku svatého Jiljí. Poprosila jsem svoji osmdesátiletou maminku o vzpomínku na její mladá léta. Na to, jaké probíhaly svatby v Moutnicích.

Pro slušnou většinovou společnost bylo zcela nepřijatelné, aby páry spolu žily, jak se říká „na hromádce“. Lidé se sňatkem veřejně přihlásili k odpovědnosti za budoucí život milované osoby a dětí, které ze svazku vzejdou.

Pokud v sobě mladí lidé našli zalíbení, nějakou dobu takzvaně „spolu chodili“. Vídali se několikrát za týden, v neděli šli na procházku, vše ve vší počestnosti (většinou). Po zralé úvaze a vzájemném poznání sebe navzájem i svých rodin se rozhodli pro manželství.

Potom přišel ženich s rodiči požádat o ruku a na „domluvu“. Samozřejmě se také jednalo o majetku. Nebylo to však jen ze zistných důvodů. Musíme vzít v úvahu, že v té době jen málokterá žena měla vyšší vzdělání, neměla k němu totiž příle-

žitost, a nebylo také zvykem, aby vdaná žena chodila do zaměstnání. Ani neměla možnost, autobusy nejezdily, do Brna se muselo přes Sokolnice vlakem. Proto rodiče nevěsty chtěli mít jistotu, že jejich dcera a případní vnuci nebudou živořit v bídě, že je muž zabezpečí. To, že bude tvrdě pracovat po boku svého muže, bylo samozřejmostí. Dohodla se také výbava, peřiny, nádobí, (IKEA nebyla), kde budou mladí bydlet, datum svatby.

Svatby byly vždy v úterý v kostele a před ní byly 3x ohlášky - říkalo se, že už „spadli z kazatelny“.

Koláče se pekly v sobotu před svatbou u pekaře - v Moutnicích to byl pantáta Emanuel Stejskal zvaný „Maňa“ a pekárna stála na rohu krátké ulice v horní části dnešní travnaté plochy na horní křižovatce.

V Rozaříně pekl pan Zbořil. Oba tyto mistry svého řemesla pisatelka těchto řádků zažila, neboť tam nosila chléb a koláče k upečení a řeknu vám - byly to lahůdky. Zadělávalo se v dřevěných neckách, sousedky a známé ženy před svatbou přinesly nějaké suroviny „na koláče“ a také s jejich výrobou vydatně pomáhaly.

Někdy přiložili ruku k dílu i mládenci pozvaní na svatbu. Užilo se při tom spousty legrace. Udělané neupečené koláče se kladly na velké plechy, které se zasunovaly ke kynutí do dřevěných stojanů zvaných „šráky“ a po vykynutí se nosilo k pekaři.

Byla to někdy svízeľ, při zimě koláče nekynuly a při velkém vedru překynuly. Moutnické tetičky však byly šikovné a vždy se dílo podařilo. Upečené koláče přinesené od pekaře se naskládaly do vyklizené místnosti na vydrhnutou podlahu posypanou tenkou vrstvou čisté slámy. Ó to byla vůně v celém domě i okolí. Vychladlé koláče se naskládaly zpět do

vydrhnutých necek a přikryly utěrkami. Cukroví se nepeklo. Po dokončené práci dostali všichni pomocníci pohoštění - bábovku a bílou kávu. Později se ohřívaly i párky.

Svatba v adventu nebo v postu nepřicházela vůbec v úvahu.

Svatby se většinou směřovaly na podzim, úroda z polí již byla téměř sklizena, bylo více času, drůbež byla vykrmena, někde i prasátko. Bylo již chladnější počasí, lidé neměli doma ledničky a mrazáky. Zabijačka se udělala dřív, ale drůbež se chystala až těsně před svatbou. Pokud bylo příliš teplo, zaneslo se maso k Novotným do obchodu „na led“.

Svatby probíhaly v domech obou snoubenců. V pondělí před svatbou se vykličily místnosti podle počtu svatebčanů a snášely se stoly, lavice, židle, nádobí, sklenice, příbory - vše pro svatební hosty.

Svatební mše svatá byla pravidelně v 10.00 hodin dopoledne. Ráno se strojila nevěsta většinou za pomoci kamarádek a sestřenic. A již přicházeli hosté. Do domu nevěsty její pozvaní a do domu ženicha svatebčané z jeho strany. Dostali koláče, kávu, čaj, husí a kachní játra pečená v husím sádle, chléb.

Ženich se svým doprovodem přišel do domu nevěsty, požádal o ni a společně odprosili své rodiče a dostali požehnání do společného života. Ženské brečely, chlapi byli na měkko a děti koukaly.

Do kostela se šlo průvodem, ženich s nevěstou důstojně vedle sebe. Tatínek nevěstu nevodil, ani maminka ženicha. Tato divadélka přišla až později. Do kostela vstupoval ženich s nevěstou starší mládenec s družičkou, ostatní mládenci a družičky, svědkové a svatebčané. Po svatební mši svaté šli všichni svatebčané na faru, kde ženich a nevěsta potvrdili svými pod-

pisy zápis do matriky. Potom šli již všichni zvesela do domu nevěsty na oběd.

Před domem se odbyly nějaké zvyky, někdy veselé, někdy i hloupé. Oběd připravovaly hospodyňky již od časného rána. V kotlech se vařila polévka, v troubách sporáků, kde se přikládalo dřevo a uhlí, se peklo maso. Ve velkých hrncích se vařily knedlíky, omáčky a zeli.

Přípitky se nepronášely, ale všichni se před jídlem zbožně a vděčně pomodlili - toto byl velký a slavný den a příležitost k setkání s milými lidmi a odpočinku u dobrého jídla, trochy dobrého moku a při veselé písničce. Polévka byla z drobů nebo hovězí s nudlemi. Po polévce byla rajská omáčka, knedlík a vařené maso z polévky. Poté přišly na řadu pečeně - vepřové, husí a kachní, zeli, knedlík. Nikomu nevadily 2x knedlíky po sobě. Družičky a mládenci pomáhali hospodyním s obsluhou a sklizením ze stolů. Po obědě se vyskládaly na před hodovníky talíře s koláči, pivo, sodovky - káva se vařila jen výjimečně.

Po třetí hodině odpolední šli všichni svatebčané k muzice do hospody. Jednak potřebovali trochu vytrávit a také bylo třeba v domě nevěsty poklidit a umýt spoustu nádobí. Nebyly myčky a dokonce nebyl ani Jar. Automaticky myly nádobí hospodyně. V hospodě hrála k tanci i poslechu živá moutnická muzika -pánové Šimon Lejska, Jan Dohnálek, Emanuel Handl, František Hrdlička. Do hospody se přinesly koláče, každý si mohl dát pivo, sodovku nebo něco ostřejšího na účet rodičů ženicha a nevěsty. Po 7. hodině večerní se všichni svatebčané přesunuli do domu ženicha nebo zpět k nevěstě a podávala se večeře. Na pořadu byly řízky se salátem, a znovu vepřová pečeně, husa, knedlík, zeli.

Po večeři byl opět přesun do hospody a o půlnoci proběhlo „čepení“ - nevěsta dostala na hlavu šátek, oblékli jí zástěru a ženich dostal čepici, fajfku a bačkory a byli vysláni do svého manželského života. Svatební veselí pak pokračovalo až do ranního kuropění. Druhý den ve středu se všichni hosté sešli u nevěsty a dojídalo se, co zbylo ze svatebního menu.

V následujících dnech se mladí novomanželé sestěhovali a sžívali. Vybalovali svatební dary, většinou potřebné věci do domácnosti. Byli vděční za každou maličkost, ať už do byly ručníky, povlečení nebo ubrusy.

Vše bylo prosté, jednoduché nefalšované. Lidé nebyli rozptylováni žádnými mobily, televizí, počítači. Těšili se jeden na druhého a ze společně strávených chvil. Na svatbu se dlouho vzpomínalo a byla mezníkem v dějinách každé rodiny.

Tyto vzpomínky se vztahují na dobu čtyřicátých až šedesátých let 20. století. Potom již neblahým vlivem komunistů ubylo upřímnosti mezi lidmi a tím i pravé nefalšované radosti.

*Ze vzpomínek paní Hedviky Janouškové
zapsala*

*Miluše Janoušková
obecní kronikář*

Historie cukrovarnictví

Úvodem několik slov o historii vzniku cukrovarnictví.

V historii se sladilo v našich zemích medem a javorovým cukrem. Začátek používání cukru se klade do rozvinuté benátské republiky a jejího dovozu třtinového cukru. Tehdy se prodával cukr jen v lékárnách a byl velmi drahý. Holandský monopol na třtinový cukr zanikl a koncem 17. století přejímají monopol dovozu třtinového

vého cukru Francouzi a Angličané. První výrobu řepného cukru započal berlínský lékárník Margraf v roce 1747, a to lihovou macerací sušené řepy. První vyrobenou homoli poslal králi Bedřichu Vilémovi III. V roce 1789 dostává K. Wiesenburg povolení k výrobě cukru z řepy. Za Napoleona dochází k rozvoji řepného cukrovarnictví ve Francii.

První řepný cukrovar na našem území se skutečnou výrobou byl cukrovar v Hořovicích v roce 1801, ten však roku 1804 zaniká. Další cukrovary jsou zakládány v Žakavách u Čáslavi a Liběchově u Mělníka. Po napoleonských válkách nastává stagnace ve výrobě řepného cukru. Ve třicátých letech devatenáctého století se však řepné cukrovarnictví obnovuje u Dačic a v Chocemyšli. Zakladatelem novodobého cukrovarnictví v té době je u nás K. Weinrich, který k nám přináší zkušenosti získané v cukrovarnickém průmyslu



ve Francii. V letech 1835-1836 bylo u nás založeno 21 nových řepných cukrovarů. První cukrovary byly vesměs majetkem šlechty.

Výroba cukru se velmi rychle zvyšovala, takže v poměrně krátké době stačila na území pokrýt veškerou potřebu. V šedesátých letech minulého století se započalo s exportem řepného cukru jako s výhodnou prodejnou surovinou. V té době dochází k značnému rozšíření pěstování cukrové

řepy ve všech oblastech vhodných k pěstování.

Cukrovar v Židlochovicích

Florentin Robert, rodem francouz, obdržel v roce 1836 prostřednictvím vídeňského velkoobchodu a od židlochovického panství povolení ke zřízení výrobního ústavu na výrobu cukru z řepy. Dne 2. května 1837 byla mezi p. Robertem a zástupci židlochovického velkostatku uzavřena smlouva na 25 let.



Velkostatek se současně zavázal, že pro nový cukrovar osází řepou plochu 400 jochů (1 joch = 0,57 ha) a sklizenou cukrovku dodá do cukrovaru. 3. června 1837 se konala první místní komise, která vydala povolení ke stavbě.

Florentin Robert dostal pro založení cukrovaru do nájmu hospodářské budovy - stáje, sklady s patřičnou přidělenou plochou za roční nájem 500 zlatých od majitele hlavní budovy, rovněž i velký tovární komín, parní kotle a všechny ostatní tovární stroje byly postaveny a uspořádány tak, že již 15. února 1838 byl zahájen provoz cukrovaru. 16. června 1838 navštívil císařský královský nejvyšší kancléř Antonín hrabě Mitrovský židlochovický zámek a zastavil se také v cukrovaru. V uvedené době se řepná šťáva získávala z rozmělněné řepy ručním lisováním.

14. září 1842 cukrovar vyhořel - bu-

dovy byly obnoveny a vybaveny lepším strojním zařízením. Místo ručních lisů byly instalovány hydraulické a rovněž kapacita závodu byla zvětšena. Při této přestavbě byl též na továrním pozemku zřízen velký lihovar. Nájemní smlouva byla prodloužena do roku 1869.

Při rozšiřování rekonstrukcí závodu byla zlepšena macerace řepy a následně suchá macerace dle Schutzenbacha. Jelikož tato dostatečně nevyhovovala, vrátil se ředitel Robert ke staršímu židlochovickému postupu získávání řepných šťáv. Do té doby spadá též i vynález Robertova odpařovacího tělesa.

V roce 1852 byla Juliem Robertem (syn) postavena v závodě první vápenka pro cukrovarnické účely. Julius Robert se snažil získávat nové techniky pro cukrovarnický průmysl. Jedním z jeho nejvýznamnějších vynálezů je použití difuze k získávání řepné šťávy. Robertova difuze způsobila značný převrat ve výrobě. Jeho spolupracovníky byli chemik August Mohler a mechanik Jaquier. Tento vynález mu získal jak popularitu ve světě, tak i přední místo židlochovickému cukrovaru v cukrovarnictví v tehdejší době. Dokonce ředitel cukrovaru Minchin v Asku u Mladé Boleslavi zavedl dle vzoru židlochovického cukrovaru výrobu šťávy difuzí i u třtinových cukrovarů v Indii.

Do této doby spadá také zavedení mechanické řezačky. První židlochovický difuzér byl vyroben brněnskou strojárnou Wanicek a jeho model je uschován v průmyslovém muzeu v Brně. Nový technologický postup na Robertově difuzi si našel snadno cestu do světa a již v r. 1867 pracovalo touto metodou 27 cukrovarů.

K prudkému rozmachu v cukrovarnictví přispěl také vynález parního stroje a jeho použití. Na našem území v letech

1860 - 1870 vzniklo 100 nových cukrovarů. V této době ve střední Evropě bylo celkem 348 cukrovarů.

V roce 1839 byla dostavěna „Severní dráha“ císaře Ferdinanda - železniční trať vedoucí z Vídně do Brna. Židlochovice byly na tuto trať původně napojeny nádražím v Rajhradě, odkud také na této trati vyjel v roce 1839 první vlak do Brna. Rovněž pošta byla dovážena z Rajhradu. Teprve v roce 1872 bylo postaveno nádraží v Hrušovanech, kde stavěly i rychlíky. Až v devadesátých letech se začaly budovat místní dráhy a jednou z nich byla na jižní Moravě i místní dráha z Hrušovan do Židlochovic, vybudována v roce 1895. Z této lokálky byla vybudována též hlavní vlečka do cukrovaru, tato lokálka sloužila až do roku 1979.

Tovární vlečka odbočovala od kolejí místní dráhy vyhybkou, rozchod byl 1,435 m a délka kolejí byla 2,324 km. Na tovární vlečce posun zajišťovaly mimo jiné lokomotivy zvané: Marie Terezie, pro posun mimo řepnou kampaň malá lokomotiva se jménem Kurt a v kampani velká zvaná Božena. Později pro posun vagonů do Osevy byl zakoupen lokotraktor.

Výroba bílého cukru byla zavedena v kampani v roce 1901, kdy byl závod znovu rekonstruován a výrobní kapacita se zvýšila na 8 000 q zpracované cukrovky za 24 hodin.

Výroba bílého cukru byla z počátku omezena jen na výrobu krystalového cukru, později se rozšířila i na výrobu mletého cukru. Podle vlastního patentu byl určitý čas vyráběn i cukr kostkový. Po vyhoření rafinerie cukru v Hrušovanech u Brna v r. 1915 přešla výroba bílého zboží plně do Židlochovic. Hrušovanský cukrovar vyhořel 11. listopadu 1915. Pro ekonomičtější svoz cukrovky ze dvorů a statků

zřizuje závod úzkokolejnou dráhu. Úzkokolejná malodráha napomáhá k všestrannému spojení vlastních statků.

*Zpracoval
Josef Solníčka*

60 let od založení JZD v Moutnicích

Po první vlně kolektivizace v zemědělství (od dubna 1949 až do r. 1954), kdy dochází k uvolnění tlaku na jednotlivě hospodařící rolníky k násilnému vstupu do JZD za dramatických podmínek - od různých nátlaků, vyhrožování až po násilné vystěhování ze statků a hospodářství a stěhování do pohraničí nebo i věznění a zákaz studia pro děti (mimo zemědělské obory), o cestách do zahraničí si mohli nechat jen zdát, rozhodl ÚV KSČ v červnu 1955 o zahájení druhé vlny kolektivizace v zemědělství. Uplynuly však ještě dva roky než přišly po žních roku 1957 na řadu i Moutnice.

Poté, co bylo ustanoveno JZD v sousedních vesnicích Nesvačilce a Těšanech, zaměřili se zaměstnanci ONV Židlochovice (pod který tenkrát Moutnice patřily) i na místní zemědělce. Vždy odpoledne a večer, tedy v době, kdy se vraceli rolníci domů z polí, čekali náboráři před domy a přesvědčovali je o výhodách kolektivního hospodaření. Zemědělci dlouho odolávali, často se schovávali na půdu, do stájí a v nouzi nejvyšší i pod postele, jen aby se vyhnuli setkání s nimi.

Na setí však již svá pole nepřipravovali a přihlášku do JZD postupně podepsali jeden za druhým. Těm, kteří se bránili vstoupit do družstva, byly stanoveny takové dodávky (mléka, masa, vajec), že nebyli schopni je plnit a tím byli donuceni ke vstupu. Je ale pravda, že všude to tak dramatické nebylo a některé „hospodáře“

to spíš zachránilo před krachem. Do družstva tak vstoupila téměř celá vesnice, až na několik jednotlivců, kterým byla jejich pole směněna za pozemky v okrajových částech katastru nebo jejich pozemky nebyly vhodné ke scelování do větších lánů 20ti až 30ti ha (později až 100 ha).

Ustanovující schůze JZD Moutnice se konala v památný den svátku sv. Václava dne 28. září 1957 v sále sokolovny za účasti všech přihlášených členů a jejich rodin. Schůzi zahájil předseda MNV Václav Lízal a krátký projev přednesl předseda ONV Židlochovice. Potom byl zvolen předsedou JZD Josef Lejska, místopředsdou Jan Svoboda, agronomem Vítězslav Čermák č.p. 155, zootechnikem Ladislav Poláček.

Podle vzorových stanov si družstevník mohl ponechat 0,5 ha záhumenku, inventář pro jeho obdělávání a 1 krávu. Vše ostatní bylo odvedeno do společného hospodářství. Ze stodol za humnami byly zbudovány první společné stáje pro dobytek-hovězí i vepřový a drůbež.

V roce 1958 hospodařilo JZD na 636,21 hektarech, družstevníci si ponechali 118,16 ha pozemků. V Moutnicích zůstalo dle některých zdrojů 32 jednotlivě hospodařících rolníků (dle obecní kroniky však jen 6 drobných rolníků) s 27,92 ha zemědělské půdy, pouze 3 však měli víc než 2 ha zem. půdy.

Začátky však nebyly nijak lehké. K dispozici byl jen jeden traktor, a tak se všech-

ny práce dělaly koňskými i kravskými potahy. Později pomáhala STS z Měnína. Téměř všechny ženy pracovaly s motykami. O žních se kosilo samovazačem a ženy vše snášely do kopek. Mlátilo se



čtyřmi mlátičkami. Řepa se vyorala vyoravačem a shazovala na hromady, kde se ručně osekával chrást, brambory se vyoraly a ručně sbíraly. Postupně se pořizovala nová mechanizace, a tím se ulehčila ruční práce na polích, ale i v kravíně, kde se již nemuselo dojít ručně, kolečka postupně nahrazovaly krmné vozy a automaty. Také do výkrmu prasat se nakuipovala moderní technologie.

Postupem času se JZD Moutnice stává jedním z nejlepších družstev v okresním i krajském měřítku. Jezdí sem různé tužemské i zahraniční delegace a hospodaření dosahuje špičkových výsledků. Například v roce 1958 byl průměrný výnos obilovin kolem 20 q/ha a v roce 1973 to bylo již 50,8 q/ha. Průměrná roční doživost krav v roce 1958 byla 1 063 litrů a v roce 1973 to bylo již 4 094 litrů



mléka na jednu dojnici. Časem se zvyšovala i průměrná mzda od počáteční mzdy v roce 1957, kdy byla PJ 14,50 Kčs (vypláceno se jen část a zbytek na konci hospodářského roku jako doplatky) a v roce



1961 PJ již 24,54 Kčs. Později již byla mzda vyplácená měsíčně a v roce 1973 činila průměrná mzda 1 907,- Kčs měsíčně.

1. 1. 1974 dochází ke sloučení se sou-

sedními JZD Nesvačilka a JZD Těšany, a tak vlastně končí éra JZD Moutnice a vzniká „Sloučené JZD Moutnice, Nesvačilka, Těšany se sídlem v Moutnicích“, ale to už je jiná historie.



Čerpáno z knihy Moutnice 700 let od první zmínky vydané v roce 1998, z obecní kroniky, z družstevní kroniky JZD Moutnice

Anna Husáková

MYSLIVOST

Září v myslivosti

Zvěř hledá pastvu na polích

V září je možné vidět spárkatou zvěř, která se paství na zvěřních poličkách, „biopásech“, plodinách na „zeleném hnojení“ a ozimých plodinách.

Velmi pozitivní roli v zajištění potravy pro zvěř sehrávají tzv. „biopásy“. Myslivci propagují pro umístění biopásů přednostní využití nepravidelných okrajů velkých lánů, které jsou obtížně využitelné pro mechanizaci a nebo části polí v blízkosti lesa. Po dozrání a sklizni zemědělské plodiny má možnost zvěř najít potravu na nesklizeném „biopáse“. Pro založení biopásu mohou zemědělci čerpat dotaci na nákup osiva.

Po sklizni obilovin z polí je vhodné zasít co nejdříve plodiny na tzv. „zelené

hnojení“ (hořčici, svazenko) – tyto plodiny mohou sloužit i jako potrava a kryt pro zvěř. Na poličkách pro zvěř by měly být co nejdříve zasety podzimní směsky. Nejčastěji se používá žito ozimé, žito trsnaté či speciální směsi plodin. Směsku bychom měli volit podle půdy a stanoviště.

Po sklizni zemědělských plodin se rychle provádí podmítka a následné setí ozimých obilovin. Vzhledem k dřívějšímu a rychlému průběhu sklizně budou uplatňovány více orebné systémy zakládání porostů. Z hlediska zajištění potravy jsou pro zvěř výhodnější spíše minimalizační bezorebné technologie, které zanechávají alespoň část rostlinných zbytků na povrchu půdy a jsou více zaplevelovány. Naproti tomu, pod rychle jedoucí minimalizační mechanizací hyne každoročně vět-

šina mláďat drobné zvěře. Minimalizační technologie vyžaduje větší používání pesticidů, zvláště neselektivních herbicidů. V září potupně vzhází porosty ozimé řepky (měla být zaseta do konce srpna), do poloviny září se seje ozimý ječmen, do

konce září žito, tritikale a pšenice.

Redakčně upraveno, čerpáno:

<http://www.lesaktualne.cz/aktuality/zari-v-myslivosti>

ČESKÝ SVAZ CHOVATELŮ

Český svaz chovatelů v Moutnicích byl založen několika nadšenci v roce 1960. Během krátké doby se rozrostl v silnou organizaci, která vykazovala velmi dobré výsledky. Členové se zúčastňovali mnoha výstav v širokém okolí, kde se svými zvířaty získávali velké množství ocenění za svoji práci. Později bylo založeno sdružení čtyř organizací, které mezi sebou soutěžilo o putovní pohár. Byly to Blučina, Moutnice, Telnice a Těšany. Dvakrát ten-



to pohár, vždy po ukončení úseku soutěží, získala naše organizace natrvalo. V 90. letech byla zrušena organizace Těšany, ale soutěž pokračovala až do roku 2013, kdy už organizace nebyly schopny plnit podmínky soutěže.

Členská základna naší organizace bývala hojná - až 50 členů, ale za poslední roky velmi prořídla. Starší členové umírají a noví nejsou. Zájem o chovatelství velmi ochabl. I když tato zájmová činnost přináší nejen krásu, ale i užitek pro kaž-

dou domácnost, je přece jen náročnější na starosti kolem zajišťování krmení a ustájení zvířat. Tyto starosti zřejmě odrážejí mladé od chovatelství. Vždyť se dá dnes všechno koupit. Jenže vypěstované doma je přece radostnější a mnohdy i kvalitnější, jak vajíčka, tak i maso drůbeží i králíci.

V dnešní době má naše organizace 12 členů, včetně 3 mládežníků. Vlastníme veškeré klecové vybavení pro uspořádání výstav, což dříve nebylo. Museli jsme



vše půjčovat a dovážet a mnohdy i platit. Nejvíce nás v dnešní době tíží nedostatek členů, kteří by byli ochotni se k nám přidat a chovat s námi čistokrevná zvířata (králíky, holuby, drůbež) a podílet se na výstavách jak v naší obci, tak v širokém okolí, ale také na vedení a řízení naší organizace. Nikdo přece nechce, aby tato organizace zanikla pro nedostatek členů a zájmu o chovatelství.

*Za ZO ČSCH Moutnice
Jiří Pokorný, předseda*

SDH MOUTNICE

24. 6. 2017 – XIII. ročník Memoriálu o putovní pohár por. Jaroslava Garguly

Opět po roce patřil poslední víkend v naší obci hasičům, kteří pořádali XIII. ročník Memoriálu o putovní pohár por. Jaroslava Garguly. Důkladné přípravy proběhly již v pátek a v sobotu dopoledne vypuklo hasičské závodění. V 10 hodin již tradičně zahájil slavnostní nástup starosta sboru a poté jsme se přesunuli k hrobu Jaroslava Garguly, abychom uctili jeho památku. Mezitím se na fotbalovém hřišti připravovalo první soutěžní družstvo, které přijelo ze Slovenska – DHZ Kúty.

Družstvo DHZ Kúty předvedlo krásný požární útok s pěkným časem 23,57 a zůstalo vedoucím favoritem po celou dobu soutěže v kategorii mužů, až do chvíle, kdy se na startovní čáru připravila družstva SDH Hodějnice a SDH Jezeřany – Maršovice. Jejich souboj byl velice vyrovnaný a jejich výkony nakonec pěkně zamíchaly pořadím. SDH Jezeřany – Maršovice ukončilo požární útok s časem 22,74 a SDH Hodějnice si odvezlo vítěznou pozici s časem 22,33 a trofej - Putovní pohár a titul vítěze ročníku 2017. To, že se nám daří každoročně uspořádat krásné závody, není záruka, že se podaří na domácí půdě domácím družstvům vždy vyhrát. V letošním roce se moutnickým mužům moc nevedlo. Ani jedno ze tří družstev nedosáhlo na stupně vítězů a to nejvýše umístění skončilo těsně pod bednou s bramborovou medailí.

Zato ženy se do toho opřely s chutí. Po nutné úpravě trati, kdy se musí běžecká dráha zkrátit, se na startovní čáru postavilo družstvo žen SDH Moutnice II, které

bylo složeno ze široké věkové kategorie. Nervozita byla znát, a proto si holky přály, aby to už měly za sebou. A podařilo se. Ukončily pokus s časem 27,37. Poté se postavily na start favoritky, ale nepodařilo se jim tento čas překonat stejně jako ostatním týmům. Jako poslední družstvo žen startovaly opět naše ženy SDH Moutnice, ale ani toto šikovné družstvo nepřekonalo vedoucí čas a skončilo na krásném



druhém místě. A tak se stalo, že poprvé za celou dobu konání závodů se podařilo zvítězit v kategorii žen domácímu družstvu SDH Moutnice II – a pak že třináctka je nešťastné číslo.

Ani letos se nezapomnělo na náš nejmladší potěr, který se musel ukázat, jak také umí závodit a že se nebojí nečekaných událostí v podobě rozpojených hadic nebo studené vody. Jeho výkon byl náležitě oceněn sladkou odměnou při závěrečném vyhodnocení.

Patřičné a velké díky patří všem, kdo se podílí na uspořádání těchto závodů, ale i všem, kdo podporuje naši činnost svoji návštěvností.

Jitka Flodrová

FARNOST MOUTNICE

Vážení a milí spoluobčané! Často vyřizujeme mnoho žádostí o svatbu, někdy i od osob na periférii církve. Často si kladu otázku, čím to je.

Manželství vymezuje ostatní vztahy kolem. Přece jenom prstýnek na ruce vyjadřuje, že dotyčný člověk celoživotně někomu patří a jiná osoba na něj nemá právo. V povrchní době se přirozeně vždy vyprofilují ti, kdo chtějí něco hlubšího a dají to znát.

Žadatelé o sňatek povětšinou evidentně preferují jedno společné příjmení, což je pro ně ekvivalent jednoty rodiny.



A i když nejeden pár nepraktikuje víru, stojí o Boží požehnání. Pochopil, že skrze manželství v kostele zvou do prostoru Boha, který je doprovází.

Při sepisování protokolu zaznívají otázky po vědomosti a dobrovolnosti úmyslu. Každý člověk je osobní tajemství, což je důležité pro zralý vztah respektovat, ale nemalá míra poznání je důležitá. Církev může oddávat tehdy, je-li jasné, že oba snoubenci jsou si vědomi toho, že ten druhý má nejen hezké vlastnosti, ale i své mantinely a chyby, a přesto chtějí být spolu. Je důležité toho druhého přijímat takový, jaký je.

Proto každý vztah potřebuje trpěli-

vost a odpuštění. „Pane faráři, bez toho bychom spolu nevydrželi tak dlouho,“ říkávají jubilanti, kteří spolu slaví zlatou či diamantovou svatbu. Každým opravdovým odpuštěním roste vztah a láska.

Podstatou manželského obřadu je slib lásky, úcty a věrnosti.

Láska se nedá změřit prostředky exaktní vědy. Poznáváme ji z jejich účinků. Jak má vypadat? Takový recept nabízí svatý Pavel v takzvané Velepísni lásky. Podle něj je láska shovívavá, dobrosrdečná, nemyslí jen a jen na sebe, všechno vydrží. Je to současně dobrý text k zpětné reflexi a korekci života pro každého z nás. Umožňuje uvidět se v duchovním zrcadle, dodat si za slovo láska své jméno a ptát se, jak na tom aktuálně jsme a jakou cestou se vydat, aby naše vztahy byly ozdraveny a byly pěknější.

Věrnost bývá fundamentem každého opravdového vztahu a její jedinečnou cenu pochopíme, až se dlouhodobě osvědčí. V literatuře se dočteme o věrnosti Kateřiny Jagellonské. Když byl její muž finský vévoda Vasa odsouzen k doživotnímu žaláři, požádala švédského krále Ericha, aby s ním mohla sdílet vězení. „Už se s ním nebude zacházet jako s vévodou, víte to?“, říká jí na to. Kateřina odpověděla: „Přesto zůstává mým manželem.“ Stáhla svůj prsten a podala jej králi se slovy: „Čtete, veličenstvo!“ Byla tam dvě slova: MORS SOLA, tedy JEN SMRT. Jenom ona jediná by je mohla rozdělit. Sdílela s manželem 17 let ve vězení, než král Erik zemřel. Pak byli oba volní.

A úcta? Tu si zachovají právě ti, kterým vztah nezevšední. Můžeme vztah vnímat jako břímě, jako to, co ještě musíme,

nebo jako dar. Kdo umí denně děkovat za vztah, lásku, manželství, ten si uvědomuje jejich hodnotu a dává najevo: s tebou mě baví svět!

Vám a vlastně nám všem: hodně lásky, úcty a věrnosti!

P. René Václav Strouhal

Celostátní setkání mládeže v Olomouci 2017

Na pětidenní pobyt v krásné Olomouci mezi šesti tisíci mladými lidmi se jen tak nezapomíná. Svě o tom víme spolu s Jiřím. Celostátní setkání mládeže (CSM) organizuje římskokatolická církev a jde především o to, aby se mladí lidé setkali, povzbudili se ve víře, sdíleli život a poznali, že víra je opravdu živá a je i pro nás, pro mladé.

Setkání se koná jednou za pět let, naposledy proběhlo ve Žďáře nad Sázavou v roce 2012, kde byl stejný počet účastníků.

Program je přizpůsobený právě pro mládež, nabízí se zde bohaté kulturní i duchovní vyžití. Zvány jsou různé zajímavé osobnosti, životní svědectví jsou velmi oblíbená. Ovace ve stoje sklídl například režisér Jiří Strach nebo hokejista Matouš Venkrbec.



Dny v Olomouci byly plné milosti, setkávání se s přáteli, zábavy, naděje a radosti.

Moc rádi na ně budeme vzpomínat.

Helena Dohnálková

OREL MOUTNICE

Orelský tábor

Den 29. 7. 2017 byl dnem, kdy nám opět po roce začal orelský tábor v Osové Bitýšce. Protože nás dětí letos bylo 19, bylo vše trochu rychlejší, a tak jsme měli víc času na naše aktivity. Vedoucí a praktikanti nám pro letošní rok připravili téma Harry Potter a Kámen mudrců, které jsme si náramně užili.

Letošní budiček se ozval vždy v 7:00, rozespalí jsme běželi na rozcvičku, kde nás prohnal jeden z vedoucích. Den plný aktivit jsme vždy začali modlitbou a něčím dobrým od paních kuchařek. Dopotledně bylo vždy vyplněné hrami, ať už na přemýšlení nebo běhacími a díky parnému

počasí vždy doplněné hrou s vodou. A konečně oběd, na který se vždycky všichni moc těšíme! Po obědě, v době poledního klidu, jsme na pokojích odpočívali nebo



hráli karty. Hned, jak ručička na hodinách ukázala půl druhé, jsme se každý rozešli

za svou zábavou, někteří plnit bobříka, jiní zase hrát stolní tenis, kalčo nebo fotbal.



Následoval odpolední program a zase jedna ze specialit našich skvělých kuchařek nebo táborák. Den jsme zase zakončili

modlitbou a promítáním jedné ze sedmi částí filmu našeho tématu. To ale není všechno, praktikanti a vedoucí pro nás letos měli nachystané i dvě noční hry, na které jsme se moc těšili.

Nemůžeme taky zapomenout na celodenní výlet za otcem Františkem Koukalem do Ostrova nad Oslavou, odkud jsme po společné mši svaté a gulášové polévce vyrazili po týmech zpět do „Osovky“. Po cestě jsme řešili různé úkoly a museli jsme se pořádně snažit, protože body za tuto hru se zdvojnásobily.

Letošní tábor, byl super, už se těšíme na příští rok!

Petr Oprchal ml.

VINUM BONUM MORAVIAE – vinaři Moutnice z.s.

Tak nám začíná podzim – čas vinařovy sklizně – vinobraní. Počasí v sezóně bylo docela dobré – hodně sluníčka i nějaké srážky, tlak chorob révy byl zvladatelný,



kdyby (oni prý mají vždycky nějaké kdyby, říká se) nebylo těch jarních mrazíků, které nám v Moutnicích způsobily dost velké škody. Zmrzlá očka znovu podrazila, ale s menší násadou hroznů a opoždění. Protože byl celkově příznivý rok a réva je letos se zráním v předstihu, nebude letošní sklizeň až taková pohroma, jakou jsme čekali na jaře.

Vinařům nastává nejnamáhavější část sezóny, která je ale zároveň i zúročením jejich celoroční práce a námahy.

Milovníci burčáku, kteří netrpělivě čekali na ten letošní opravdový, se konečně dočkali. Já osobně si raději počkám na mladé víno, když se začne čistit, u kterého si člověk už může v duchu představovat, jaké to letošní bude a postupně sledovat jeho zrání a vývoj.

A jaké bude to letošní, to budete moci zjistit a ochutnat na Svěcení vína 27. 12. 2017, na které vás s předstihem zveme, stejně jako aktuálně na burčák do našich sklepů.

Plánovanou 15. výstavu archivních vín přesouváme z důvodu omezené dopravní obslužnosti obce a zdravotních indispozic části členů spolku (už to není co před dvaceti lety) na příští rok.

*Za VBM – vinaři Moutnice
Jiří Novotný*